

bedre at forelægge for Rigsdagen et særligt Forslag for Hærens Vedkommende, et Forslag, som væsentlig gaar ud paa at tilfredsstille Lagthingets Ønsker i saa Henseende, med Hensyn til hvilke Ønsker jeg skal bemærke, at jeg selvfølgelig har konfereret med Indenrigsministeren om dem, og at hans Svar gaar ud paa, at han ikke skjønner, at der kan være nogen Betænkelighed ved at rette sig efter Lagthingets Ønsker i saa Henseende. Med Hensyn til Detaillerne af, hvad disse Ønsker gaa ud paa, skal jeg iøvrigt henvise til de Bemærkninger, som ledtage Lovforslaget og skal saaledes tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til Thingets velvillige Behandling.

Formanden (Høgskro): Dernæst giver jeg Ordet til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, for at han kan fremsætte:

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Døvstummes Undervisning og

Forslag til Lov om Lønninger for de ved de kgl. Døvstummeinstituter ansatte Lærere.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): De 2 Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte, angaa Døvstummeundervisningen her i Landet. Døvstummeundervisningen har jo hidtil været ordnet paa den Maade, at de egentlige Døvstumme ere blevne indkaldte til Institutet i Fredericia, der interneres de og gaa i Skole 1 Aar og deses da efter deres Begavelse, idet de bedst begavede blive i Fredericia og undervises efter Talemethoden, medens de mindre begavede sendes til Kjøbenhavn til Døvstummeinstitutet her for at undervises efter det saakaldte Haandalfabets Methode. De Døvstumme, som ikke ere egentlig Døvstumme, de saakaldte uegentlig Døvstumme, det vil sige dem, som ikke ere fødte døve, og som altsaa i deres tidligere Alder have kunnet tale, men ved Sygdom have mistet Hørebønnen og derafjæmment glemt at tale, ere ikke blevne indkaldte til Statsanstalterne, men ifølge Kontrakt ere de blevne indkaldte til Kellers Anstalter her i Byen, særlig til de Anstalter, som ere beliggende i Valdersgade. Ligesom de uegentlig Døvstumme staa over de egentlig Døvstumme, saaledes er der ogsaa en Del Døvstumme, der staa under dem, nemlig dem, vi hidtil have kaldt aandsløve Døvstumme, det er Saa-

danne, som ikke kunne siges at være lige fremme Idioter, men dog ikke ere normale, og ogsaa denne Slags Døvstumme ere efter Kontrakt med Kellers Anstalter indkaldte til disse og anbringes i en Anstalt, som er beliggende i Meiningsgade. Hele denne Ordning maa siges i og for sig at være tilfredsstillende, men har dog i de senere Aar vist sig at have visse Mangler. De Kellerske Anstalter have ikke haft Blads nyt, og der er derfor fremkommen en uheldig Sammenblanding af forskellige Arter af Døvstumme. Har der ikke været Blads i det ene Institut, har man af almindelige humane Hensyn, fordi de Døvstumme skulde anbringes et Sted, ment sig berettiget til at henføre dem til det andet Institut, og derved er det ikke saa sjelden blevet Følgen, at uegentlig Døvstumme ere komne i det samme Institut som de aandsløve Døvstumme, og det har naturligvis i høj Grad været uheldigt i pædagogisk Henseende. Endvidere har man efter de Erfaringer, som ere indhøstede i Fredericia, indset, at for de døvstumme Børn, som skulle undervises efter Talemethoden, vilde det være bedst, at de ikke interneres, men at de anbringes hos Familier rundt omkring i den By, hvor Institutet er beliggende, og det af den simple Grund, at de saa i det daglige Liv vænnes til at bruge den Tale, de have lært i Institutet. Det har imidlertid vist sig ikke ret vel muligt at faae dette gennemført i Kjøbenhavn. Forholdene i en stor By som Kjøbenhavn ere ikke saaledes, at det er let hos Familier at faae anbragt saadanne Børn, i alt Fald uden aldeles krummelige Bekostninger, og som Følge deraf er det, at de Kellerske Anstalter ere indrettede som Internater. Endvidere kommer hertil, at de Kellerske Anstalter ikke i Henseende til Sundheden ere saa vel beliggende, som ønskeligt kunde være. Efter forskellige Forhandlinger mellem de Sagkyndige og Ministeren besluttede Ministeren sig til at nedsætte en Kommission for at tage for det Første dette Spørgsmaal under Overveelse, men tillige ogsaa Spørgsmaalet om alle andre abnorme Børns Undervisning og Anbringelse under Overveelse. Denne Kommission blev sammensat dels af Stats-Embedsmænd og dels af Repræsentanter for de Kellerske Anstalter, af en Repræsentant for Idiotanstalten, af 2 Læger, af et Medlem af dette Thing og af et Medlem af det andet Thing. Kommissionen har afgivet sin Betænkning, hvad Døvstummesagen angaar, og Ministeriet har fuldt ud, eller i al Fald paa et ganske enkelt mindre væsentligt Punkt nær kunnet slutte sig til Kommissionens Indstilling, og det Lovforslag, som jeg nu har den Ære at indbringe, er derfor